

Προδικαστικό ερώτημα

Προσक्रούει στα άρθρα 21, 45, 49, 56 και 63 ΣΛΕΕ και στα άρθρα 22 και 24 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, το καθεστώς που εισάγεται με τη Βίβλο 5 του διατάγματος της Περιφέρειας Φλάνδρας της 27ης Μαρτίου 2009, για την πολιτική στον τομέα της έγχειας ιδιοκτησίας και των ακινήτων, με τίτλο «Κατοικώντας στον δικό σου δήμο» [Wonen in eigen streek], το οποίο εξαρτά, σε ορισμένους δήμους που έχουν χαρακτηριστεί ως δήμοι-στόχοι, τη μεταβίβαση οικοπέδων και οικημάτων κείμενων επί αυτών από την απόδειξη, εκ μέρους του αγοραστή ή του εκδοχέα του δικαιώματος, αποχρώντος δεσμού με τους εν λόγω δήμους κατά την έννοια του άρθρου 5.2.1, § 2, του διατάγματος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Regionale di Milano (Ιταλία) στις 2 Μαΐου 2011 — 3D I srl κατά Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Υπόθεση C-207/11)

(2011/C 211/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: 3D I srl

Εφεσίβλητη: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Προδικαστικά ερωτήματα

Προσκρούει, σε μια περίπτωση όπως η κρινόμενη, ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η ιταλική ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 2, ν.δ. 544 της 30ής Δεκεμβρίου 1992, σύμφωνα με την οποία η εισφορά ή η ανταλλαγή μετοχών γεννά υποχρέωση καταβολής φόρου από την εισφέρουσα εταιρεία επί της υπεραξίας εισφοράς η οποία αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της αρχικής δαπάνης κτήσεως των εισφερθεισών μετοχών ή εταιρικών μεριδίων και της τρέχουσας αξίας τους, εκτός αν η εισφέρουσα εταιρεία σχηματίσει πρόβλεψη στον ισολογισμό της για ειδικό αποθεματικό ύψους αντίστοιχου προς την υπεραξία που προέκυψε κατόπιν της εισφοράς, στα άρθρα 2, 4 και 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Μαρτίου 2011 η Internationaler Hilfsfonds e.V. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2011 στην υπόθεση T-36/10, Internationaler Hilfsfonds e.V. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Internationaler Hilfsfonds e.V. (εκπρόσωπος: H. Kaltenecker, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασιλείο της Δανίας

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα επίμαχα μέτρα και να αποφανθεί οριστικώς επί της ουσίας και να απορρίψει όλες τις αιτιάσεις που προβλήθηκαν κατά της επίδικης απόφασης ή, επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να κρίνει εκ νέου επ' αυτής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα είναι μη κυβερνητική οργάνωση κατά το γερμανικό δίκαιο με δραστηριότητες στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας. Αντικείμενο της διαφοράς αποτέλεσε η συναφείσα μεταξύ αυτής και της Επιτροπής σύμβαση «LIEN 97-2011» για τη συγχρηματοδότηση προγράμματος ιατρικής βοήθειας στο Καζακστάν. Η Επιτροπή κατήγγειλε τη σύμβαση και τερμάτισε το πρόγραμμα μονομερώς τον Οκτώβριο του 1999, παρανόμως κατά την ανααιρεσείουσα.

Η ανααιρεσείουσα προσπαθεί από τον χρόνο καταγγελίας της συμβάσεως να εξακριβώσει τους λόγους που ώθησαν την Επιτροπή να διακόψει το σημαντικό σχέδιο που κατά την ίδια και την κυβέρνηση του Καζακστάν είχε ξεκινήσει επιτυχώς. Τεκμαίρει ότι υπάρχει κατάχρηση εξουσίας και προς τούτο ζήτησε από την Επιτροπή στο πλαίσιο πλειόνων διαδικασιών ενώπιον του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή και των Δικαστηρίων της Ένωσης να της δημοσιοποιήσει όλα τα σχετικά με τη σύμβαση έγγραφα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (στο εξής: κανονισμός 1049/2001). Η Επιτροπή αρνήθηκε την πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα.

Η αίτηση αναίρεσης στρέφεται κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, με την οποία αυτό απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως της ανααιρεσείουσας κατά της από 9 Οκτωβρίου 2009 απόφασης, με την οποία απορρίφθηκε εκ νέου απορριμμεως η δημοσιοποίηση όλων των εγγράφων, και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα. Η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπολόγισε και ερμήνευσε εσφαλμένως την προβλεπόμενη για την άσκηση προσφυγής προθεσμία.